

"คติธรรมจากธรรมชาติของชีวิต"

กันวาน ขณะที่คุณมองออกไปยังต้นไม้ต้นใหญ่ ซึ่งยืนอยู่หน้าบ้าน พลันสายตาก็สัมผัสกับไม้ไม้สีเขียวสดในร่มเงาหนึ่ง ซึ่งใหว่พลี้อยู่ท่ามกลางกระแสน้ำลมพร้อมกับแสงแดด อย่างมีชีวิตชีวา แต่มีบางใบที่กำลังเปลี่ยนสภาพเป็นสีเหลือง ประกอบกับรอยต่อที่กันเพราะบางมากขึ้น หลังจากถูกกระทบโดยแรงลม ทำให้ร่วงหล่นตกลงสู่พื้นดิน แล้วก็สลายตัวไปในที่สุด

แต่แล้วก็รู้ว่า "ไปแล้วไม่กลับ" แร่ธาตุที่กลับคืนสู่พื้นดิน คงถูกต้นไม้ต้นนั้น รวมทั้งมีการซึ่งนุ่มลื่น ล้มกลับมาใช้บำรุงกลุ่มที่ยังสดใสรออยู่หน้าต้นไม้ ปล่อยให้ธรรมชาติ และมีการทิ้งหลายก็ช่วยคลุมพื้นดิน เพื่อปกป้องความชุ่มชื้นไว้ให้กับต้นไม้

วันนี้ คุณมองไปยังต้นไม้ต้นนั้นอีกครั้งหนึ่ง แม้สายตาก็มีสัมผัสกับไม้ไม้สีเขียวสดกลุ่มนั้น ซึ่งยังคงใหว่พลี้อยู่ท่ามกลางสายลม แต่แทนที่จะผสมกับแสงแดด กลับเปลี่ยนมาอยู่ในสภาพซึ่งคลุกเคล้ากับสายฝนที่ช่วยให้อิ่มชุ่มชื้นได้ แต่แรงกระทบก็ยังคงทำให้ใบซึ่งเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลือง หล่นร่วงลงสู่พื้นดินเช่นกัน

ภาพเหล่านี้ แม้ว่าจะแปรเปลี่ยนไปอย่างต่อเนืองกันเป็นธรรมดา แต่ก็มีผลสอนให้คิดชีวิต หากกลับมามองที่ตัวเอง เพื่อตั้งคำถามมากมาย แล้วว่า: ! ยังคงยึดติดอยู่กับอะไรต่อมิอะไรต่อไปอีกหรือเปล่า? แม้พบบว่าวันนี้ คนจำนวนมากยังคงสับสนอยู่ติดอยู่กับปัจจุบัน วันหนึ่งร่างที่ไม่เรอก็ร้าง ก็คงเปลี่ยนไปเป็นอดีต อย่างแน่นอนที่สุด

สังขารที่ฉันพบเห็นจากธรรมชาติ บ่มรู้ได้จากธรรมชาติในใจฉันเอง ซึ่งถือเป็นเรื่องจริง คงไม่ได้ผูกติดอยู่กับวัยและกาลเวลา ที่ใครก็คาดเดาได้ก่อน บ่มคิดว่าคือ "บุญ" ที่ช่วยสนองความสุขให้กับชีวิตตัวเอง กับอีกด้านหนึ่ง ช่วยให้มีกำลังใจในการมุ่งมั่นทำงานร่วมกับเรี่ยวรู้ อย่างปราศจากความรู้สึกท้อถอย กับสภาพที่สังคมกำลังเผชิญหน้าอยู่ในปัจจุบัน

วิมล นาคกริก

๑ กันยายน ๒๕๕๒